

СЕЛЬСЬКИЙ Роман Юліанович (1903–1990)

Співзасновник і перший голова (1929–1930)
мистецького угруповання «Артес»,
живописець і педагог. Народний художник України

Народився 21 травня 1903 року в невеличкому місті Сокалі, що на Львівщині, в родині адвоката Юліана Сельського. У 1912 році вступив до приватної Вільної академії архітектора Леонарда Підгородецького у Львові. Потім навчався у мистецькій школі Олекси Новаківського, пізніше — у Львівській мистецько-промисловій школі на відділенні декоративного живопису. В ті роки ним опікувався видатний львівський митець К. Сіхульський, і саме в його майстерні молодий Роман Сельський створив проект килима, який експонувався на Всесвітній виставці декоративного мистецтва у Парижі й був високо оцінений фахівцями. Потім було навчання у Кракові — в Академії красних мистецтв під керівництвом Ю. Панькевича, одного із найяскравіших представників імпресіонізму в польському живописі.

Восени 1925 року молодий художник вирішив їхати до Парижа, де на той час перебував цвіт молоді творчої інтелігенції. Там він відвідував модерну академію Фернана Леже й А.Озанфана. У Парижі Сельський спілкувався й з іншими цікавими художниками того часу — з Озанфаном, Коро, Тулуз-Лотреком, Пікассо...

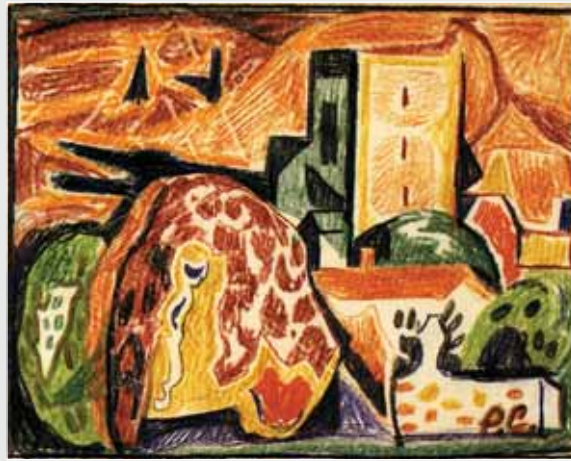
Після закінчення Краківської академії Роман Сельський повернувся до Львова, прагнучи творити нове мистецтво. Тут у 1929 р. з іншими молодими художниками й архітекторами створив творче об'єднання «Артес». Тільки за три роки, у 1930–1932 рр., були організовані дванадцять виставок — у Львові, Тернополі, Станіславі, Варшаві, Кракові, Лодзі. Членів «Артесу» об'єднувало рішуче неприйняття провінційності, рутини, консерватизму, натуралізму та ретроградства в мистецтві. Під впливом сюрреалізму вони прагнули модерністських шукань.

▲ На львівських околицях. Полотно, олія. 1945

▲ Сахарна гора. Уютне. Полотно, олія. 60-ті рр.

Уже на початку 30-х років Р. Сельський став однією з найбільш помітних особистостей у творчій еліті Львова.

Р. Сельський виявив себе в педагогіці. Він викладав спочатку у Львівському училищі прикладного мистецтва, а потім, із 1947 р., протягом 27 років очолював кафедру живопису в Львівському державному інституті прикладного та декоративного мистецтва. Це був педагог за покликанням, який створив власну самобутню методику.

Дім Романа Сельського та його дружини Маргіт був відкритий для митців та учнів. За спогадами сучасників, родинне обійстя Сельських було своєрідною оазою, де в часи тоталітарного тиску на особистість можна було «вільно дихати». Сюди приходили Микола Колесса, Семен Стефаник, Омелян Ліщинський, Вітольд Манастирський, приїздив Сергій Параджанов. Серед учнів, які потім ставали його друзями, були Карло Звіринський, Данило Довбошинський, Роман Турин, Олег Мінько, Микола Андрущенко, Володимир Патик, Богдан Сорока, Андрій Бокотей, Зеновій Флінта, Богдан Сойка — особистості, які творять мистецьку атмосферу сучасного Львова.

У своїй особі Роман Сельський поєднав талант, добру європейську освіту і виняткові здібності навчити інших. Саме тому львівська малярська школа — це насамперед школа Сельського. У 1973 р. на персональній виставці у Львові митець представив роботи, які створив упродовж тривалого періоду «мовчання» (із початку II Світової війни). А остання прижиттєва виставка Сельського відбулася 1983 р., за сім років до його смерті.

Роботи Р. Ю. Сельського зберігаються в колекціях Київського, Львівського і Варшавського художніх музеїв, у численних приватних збірках.

▲ Автопортрет за мольбертом. Полотно, олія. 1945.

▲ Краєвид із темним небом (Крим). Папір, кредли. 1961.

▲ Акт біля дзеркала. Полотно, олія. 70-ті рр.

▲ Гуцульські музики. Полотно, олія. 60-ті рр.

▲ У мойй майстерні. Полотно, олія. 60-ті рр.